

наскільки функції органу виконавчої влади, нормативно визначенів положенні про нього, забезпечують реалізацію покладених на цей орган завдань, тобто здійснюється обґрунтування співвідношення функцій з відповідними завданнями органу виконавчої влади.

Аналіз показників діяльності органу державної влади дає підстави для підготовки рекомендацій щодо спрямування діяльності певного органу державної влади на досягнення наперед запланованого, науково обґрунтованого, ресурсно-забезпеченого результату, який відповідає: пріоритетам державної політики; – економії ресурсів, які залучаються для отримання запланованого результату; – оптимізації шляхів вироблення рішень.

Саме завдяки функціональному аналізу діяльності державних органів забезпечується підвищення ефективності державного управління як в самих цих органах, так і у сфері державної служби загалом. Першочергово це пов'язане із:

- оптимізацією макроструктури системи органів виконавчої влади із впорядкуванням змісту і переліку їх повноважень;
- оптимізацією структури, штатного розпису та ресурсного забезпечення органу;
- переглядом переліку, порядку чи регламенту надання публічних, зокрема державних, послуг;
- посилення професіоналізації персоналу органу на основі визначення та уточнення освітньо-кваліфікаційних вимог до посад державних службовців, обсягів і термінів підвищення кваліфікації з конкретних спеціалізацій, встановлення квот, обмежень і вимог до заміщення вакантних посад.

Здійснити оптимізацію функціонування, включаючи оптимізацію роботи органу «на вході і виході» виключно засобами внутрішнього адміністрування неможливо. Це потребує втручання зовнішніх сил, зокрема вищого органу виконавчої влади та дієвих важелів громадського контролю.

Останнє передбачає оцінку ефективності органів виконавчої влади і діяльності державних службовців за критеріями соціальної ефективності, тобто повноти задоволення потреб та якості надання державних послуг кінцевому споживачеві «на виході» з органу.

Література:

1. Методика проведення функціонального аналізу діяльності органів державної влади з урахуванням доцільності надання ними послуг: наук. розробка / О. Ю. Оболенський, В. М. Сороко. – К. : НАДУ,

2009. – 40с.

2. Функціональне обстеження органів державної влади в умовах реалізації адміністративної реформи / Івано-Франківський центр науки, інновацій та інформатизації. – Івано-Франківськ: 2012. – 82с.

3. Мельник А. Ф. Державне управління: підручник. / А. Ф. Мельник, О. Ю. Оболенський, А. Ю. Васіна; за ред. А. Ф. Мельник. – К. : Знання, 2009. – 582с.

4. Наказ Головного управління державної служби України від 30.03.2010 № 84 «Про затвердження Порядку проведення функціонального обстеження органів виконавчої влади».

Василь МИКУЛИК

слухач магістратури за спеціальністю

«Державна служба»

(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри менеджменту та публічного управління Кривокульська Н.М.)

ФІНАНСОВИЙ ІНСТРУМЕНТАРІЙ ЗАХИСТУ ПРАВ СПОЖИВАЧІВ

Для України як держави, що вибрала пріоритетом євроінтеграційний курс, механізм захисту прав споживачів слід будувати з використанням ефективних інструментів і важелів управління якістю товарів і послуг та захисту прав споживачів. Необхідно чітко визначити наявні можливості держави, зокрема, роль фінансових важелів впливу на якісні і кількісні характеристики товарів, робіт та послуг, які пропонуються споживачам.

Це пов'язано з тим, що чинний інструментарій захисту прав споживачів характеризується рядом недоліків. Наприклад, в Україні створено систему державних органів виконавчої влади щодо захисту прав громадян, які часто не узгоджують свої дії. Це невиправдано посилює регуляторний вплив на суб'єктів господарювання та свідчить про відсутність чіткої вертикально інтегрованої системи управління захистом прав споживачів.

Про значний інформаційний дефіцит та незадовільний стан забезпечення права споживачів на інформованість свідчать такі явища: відсутність у більшості населення уявлень щодо їх споживчих прав; нестача інформації щодо формування цін і тарифів; недосконале маркування товарів; відсутність інструкцій і застережень; перенасичення етикеток іноземною мовою; відсутність інформації щодо підприємств-виробників, дати виготовлення товару, інформації щодо контрактних

умов, гарантій і прав споживачів взагалі; слабкість незалежних інформаційних систем, працюючих на споживача; недосконале порівняльне тестування; некерована нав'язлива та неправдива реклама.

Недосконалыми є механізми компенсації збитків при врегулюванні суперечок споживачів з продавцями. Згідно із чинним законодавством [1], споживач у спірних ситуаціях може отримати компенсацію за порушення його прав тільки в судовому порядку. Тому, вважаємо, доцільно більш ефективно використовувати фінансові важелі впливу держави на стадії попереднього і поточного контролю за якістю товарів робіт та послуг. Це обґрунтовується тим, що незалежно від того, чи є високим рівень конкуренції на ринку, права споживачів все одно обмежуються (можливості підприємств завжди будуть набагато потужнішими, ніж можливості окремої особи). Відповідно, метою держави має бути зміна балансу сил між компаніями та окремими особами.

Вкажемо на те, що залежно від проходження товару в часовому просторі слід здійснити умовну градацію процесу захисту прав споживачів на: попередній, поточний і подальший етапи, які, відповідно, будуть використовувати певні фінансові важелі захисту прав споживачів. Так, на стадії попереднього контролю, коли тільки відбувається підготовка до виробництва того чи іншого товару або послуги, до доцільних фінансових важелів впливу з боку держави слід віднести:

- фінансування державою систем стандартизації та сертифікації товарів, робіт і послуг;
- реалізацію програм фінансування проектів, які передбачають виготовлення продукції за міжнародними якісними показниками;
- запровадження податкових пільг для виробників продукції з високими споживчими показниками;
- сприяння держави в залученні міжнародних грантів, спрямованих на поліпшення якісних показників продукції.

На стадії безпосереднього виконання робіт чи надання послуг, на нашу думку, державі слід використовувати такі фінансові важелі впливу як:

- мотивацію державою підприємств, які впровадили та організували ефективний внутрішній контроль за якістю продукції;
- стимулювання конкурентного середовища з метою використання підприємствами більш якісних матеріалів, технологічно кращого та енергозберігаючого обладнання, високопрофесійних спеціалістів;

- фінансування та організацію роботи органів, що здійснюють зовнішній контроль за дотриманням вимог виробництва та дотримання відповідності виготовленої продукції стандартам і технічним регламентам;
- ефективне використання податкових та митних інструментів впливу;
- підтримку створення незалежних інформаційних медіа-просторів, які аналізуватимуть якісні параметри товарних ринків;
- стимулювання створення незалежних лабораторій та науково-дослідних інститутів, які вивчатимуть якісні характеристики продукції.

На етапі подальшого контролю, який притаманний процесу реалізації та безпосереднього використання продукції, фінансові важелі впливу держави повинні охоплювати:

- задіяння штрафних, дисциплінарних та інших заходів примусово-обмежувального характеру;
- фінансування роботи державних органів, до повноважень яких належать нагляд і контроль за дотриманням вимог законодавства з питань якості та безпеки продукції;
- організацію роботи органів судової влади з метою ефективного захисту інтересів споживачів через компенсацію їх матеріальних і моральних збитків;
- стимулювання створення громадських, міжнародних та інших недержавних консьюмерських організацій.

Отже, у структурі інструментів і важелів впливу держави на захист прав споживачів важливе місце повинні посідати фінансові важелі впливу.

Література:

1. Про захист прав споживачів: Закон України [Електронний ресурс] Режим доступу: zakon.rada.gov.ua/go/1023-12

Ольга МИСАН

слухачка магістратури за спеціальністю

«Державна служба»

(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри менеджменту та публічного управління Попович Т.М.)

СТРАТЕГІЧНЕ ПЛАНУВАННЯ РОЗВИТКУ АДМІНІСТРАТИВНОГО РАЙОНУ

Однією з найважливіших функцій в системі стратегічного управління місцевим розвитком є функція стратегічного планування.

Аналіз наукових джерел [1;2] дозволяє констатувати, що сутність